

Claus Hagedorn-Olsen

Med en baggrund som mag. art i kunsthistorie var min tilgang til museumsverdenen en volontørstilling gennem en årrække på Århus Kunstmuseum og senere inspektør samme sted, inden jeg i 1984 tiltrådte stillingen som leder af Horsens Kunstmuseum.

Horsens Kunstmuseum er nu en del af det fusionerede Museum Horsens.

Udover ledelsen og opbygningen af Horsens Kunstmuseum har jeg erfaring med generelle problemstillinger via forskellige tillidshverv, bl.a. mange års bestyrelsesarbejde i det daværende Foreningen af danske Kunstmuseer, og senest to perioder i Kulturstyrelsens Kunstfaglige råd. I det nuværende råd som næstformand.

Fundamentet for museumsarbejdet, er museumslovens 5 søjler. I sit udgangspunkt naturligvis ligeværdige.

Set ud fra mit synspunkt og ud fra en vurdering af, hvad der er nødvendigt for at fastholde museernes egenart og ikke mindst betydning for samfundet som helhed, bør der dog fremhæves specielt to forhold, der skal fokuseres på: Indsamling og den dertil knyttede forskning.

Det er samlingen og opbygning af samlingen der er fundamentet for museernes eksistensberettigelse og forskningen i samlingerne er altafgørende for formidlingen af museernes ansvarsområder.

Det er væsentligt at se museerne som sådan - og det enkelte museum - i historisk perspektiv og ikke kun arbejde for her og nu men også for fremtiden.

Det er afgørende nødvendigt med en bevidsthed, der rækker langt ud over her og nu behovsopfyldelse både i forhold til publikum og i forhold til det politiske system.

Vi skal have modet til at gøre det nødvendige set ud fra rent faglige synspunkter.

Vejen mod mål opfyldelse kan være længere, men det er væsentligt at museerne har modet og tålmodigheden.

Det er væsentligt fortsat at fastholde en central støtte til formidlingsinitiativer og ikke mindst gøre det muligt at støtte og opfordre til nye muligheder og metoder.

Vigtigt også at sikre at den nye viden sikres udbredelse til det samlede museumsvesen.

På registreringsområdet er det fortsat vigtigt, at der centralt stilles programmel til rådighed, og at det fortsat udvikles i takt med udviklingen. Specielt på kunstmuseumsområdet er det væsentligt at registreringsstandarderne fortsat udvikles i faglige fora, således at nye medier og udtryksformer kan håndteres ensartet.

På bevaringsområdet er det af stor betydning, at det samlede museumsvesen har nem adgang til konserveringsmæssig ekspertise. Det er derfor af stor betydning at de nuværende konserveringscentre og Fælleskonserveringen sikres fortsat eksistens.

Claus Hagedorn-Olsen